

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Qiryah ne'emanah

kolel Nevi'im u-khetuvim

Sefer Yesha'yah

Shelomoh ben Yitshaq

Fyorda, 5567 [1806/1807]

יט

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9839

נִפְשׁוּ יִרְאֵה זֶרַע יֵאָרֵךְ יָמִים וְחַפְזֵי יְהוָה בִּירוּ יִצְלַח : (יא) מַעֲמֵל
נִפְשׁוּ יִרְאֵה יִשְׁבַּע קִמָּץ בּוֹק בְּדַעְתּוֹ יִצְדִּיק צְדִיק עֲבָדֵי לַרְבִּים
וְעוֹנֹתָם הוּא יִסְבֵּל : (יב) לִכְן אֶחְלַקְלֹו בְּרַבִּים וְאֶת־עֲצוּמִים יֶחְלַק
שָׁלַל תַּחַת אֲשֶׁר הָעֵרָה לְמוֹת נִפְשׁוּ וְאֶת־פְּשָׁעִים לְמַנְהָ וְהוּא חֲטָא־
רַבִּים נִשָּׂא וְלִפְשָׁעִים יִפְגִּיעַ :

נד (א) רְנִי עֵקֶרָה לֹא יִלְדָה פִּצְחוֹ רִבְרָה וְצִחְלֵי לֹא־חֲלָה כִּי־
רַבִּים בְּנֵי־שׁוֹמְמָה כִּבְנֵי בְּעוֹלָה אָמַר יְהוָה : (ב) הִרְחִיבֵי מְקוֹם
אֶהְלֵךְ וִירִיעוֹת מִשְׁכְּנֹתַי יִטּוּ וְ־תִחְשְׁכֵי הָאָרֶזִי מִיִּתְרֵךְ וַיִּתְדַמְּךְ

חזקי

ר ש י

שטראפע) כענין שנאמר בפלשתים חל השיבו אותו ריקס כי השז השיבו לו
חשס : (יא) מעמל נפשו • היה אוכל ושבע ולא היה גזול וחומס : בדעתו יצדיק
צדיק • היה שופט עבדי משפט חמת לכל הבאים דרין לפניו : ועונותם היה סובל
כדרך כל הצדיקים שנאמר חסה ובניך השאו את עון המקדש : (יב) לכן • על
עשותו זאת החלק לו נחלה וגורל ברבים עם האבות הראשונים : הערה למות
נפשו לשון ותער כרה : ואת פשעים נמנה • סבל יסודין כאלו חטא ופשע והוא
שביל אחרים נשא חטא הרבים : ולפשעים יפגיע • על ידי יסודיו שהבאתי
על ידו טובה לעולם :

נד (א) רְנִי עֵקֶרָה • ירושלם חסר היתה כלא ילדה : לא חלה לשון לידה
הוא שהיולדת על ידי חיל וחבלים יולדת : מבני בעולם • זה הדום :
(ב) יטו למרחוק : מיתרך • הם חבלים דקים התלוים בשולי אוהלים וקשורים

ביתדות

צובלל יופי

הזני שהיו עושי' צו שפטים לוקח ונפדה מכל זה : ואת דורו מי יסוח , מי היה מדבר שיהי' דורו
כל כך בגדולה וכמוהו מי מלל לאברהם : ישוחח , דבור וכן במעשה ידך אסוחח והם מבנין
המרוכז מנסי העי' : מפשע עמי , כל עם ועם יאמר כן כי מפשעו היה בא להם הנגע-לא
מפשע עמים : ואת עשיר , פירש רבי יונה כמו רשע ואין ככון להוציאם מענין עושר ופירושו
לפי שאמ' ויתן את רשעים קברו כלומ' שמת קודם זמנו שיהרגוהו על לא חמס בכפיו כמו הרשעים
שמתם קודם זמנם כמו שאמר הנביא אנשי דמים ומרמה לא יחטו ימיהם שהורגים אותם על
רשעם וכן ואת עשיר צמותו כמו העשיר שהורגים אותו על עשרו , ובפירושו וטעם ויתן את
רשעים קברו שהוא היה מוסר עצמו למיתה על קדושת השם כי אם היה כופר בתורתו וסוד
לתורתם היו פוטרים אותו וטעם ואת עשיר צמותו כי גם העשיר הורגים אותו בעבור עשרו ולא
בעבור רשע שהיה בו : במותו , שם קבץ מות צניח הו' וטעם הקבץ ממות שפעמים ימיתו
האלם בנקירות רבות או ביסודים קשים ובזעת השמים מהם נשרפים ויש מהם נהרגים ויש
מהם נסקלים והכל מופרים עצמם על יסוד השם : (י) החלי , נקרא כנעלי האל"ף ונכפלה
האל"ף

ישעיה נד

חזקי : (ג) בִּי־יָמִין וּשְׂמֹאל הַפְּרָצִי וְזָרַעְךָ גּוֹיִם יִירֶשׁ קִמְצַן בּוֹק
וְעָרִים גְּשֵׁמוֹת יוֹשִׁיבוּ : (ד) אֶל־הַיְרָאִי כִּי־לֹא תִבּוֹשִׁי וְאֶל־הַקְּלָמִי
כִּי־לֹא תִחַפְּרִי כִּי בִשְׁתַּ עֲלוֹמֵיךָ הַשְּׂפָחִי וְהַרְפַּת אֶלְמִנּוּתֶיךָ לֹא
תִזְכְּרִי עוֹד : (ה) כִּי בְעֲלִיךָ עֲשִׂיךָ יִהְיֶה צָבָאוֹת שְׂמוֹ וּגְאֻלְךָ קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי כָל־הָאָרֶץ יִקְרָא : (ו) כִּי כֹאֲשֶׁה עֲזוּבָה וְעֲצוּבַת
רוּחַ קְרָאךָ יִהְיֶה וְאִשְׁת־נְעוּרִים כִּי תִמָּאֵס אָמַר אֱלֹהֶיךָ : (ז) בְּרַגְעַ
קִמְצַן עֲזָבְתֶיךָ וּבְרַחֲמִים גְּדוּלִים אֶקְבְּצֶךָ : (ח) בְּשִׁצְרָה קִצְפָה הִסְתַּרְתִּי
פָּנַי רַגְעַ כִּמְדָּ וּבַחֲסֵד עוֹלָם רַחֲמֵתֶיךָ אָמַר גְּאֻלְךָ יִהְיֶה : (ט) כִּי
כִּי־נָח זָאת לִי אֲשֶׁר גִּשְׁבַּעְתִּי מִעֵבֶר מִי־נָח עוֹד עַל־הָאָרֶץ כִּן
נִשְׁבַּעְתִּי

ר ש י

ביתרוח שקורן קביל"ש זלע"ז (ר"ל שעוויל"יע, Cheville. זל"א נאגל, זאפן
האקען כמו ויקרא כ"ו י"ג זד"ס מוטות) ותוקעין זארן : (ג) הפרוני
חגזרי : (ו) עלומייד * נעוריד : (ז) כי תמאס * כשתמאס פעמים שכועס
עליה מעט : (ח) זשקף קנף * מנחס פתר חרי חף ודונש אמר כמעט קנף כמו
ברגע קטן עזבתיך וכן תירגס יונתן : ובחסד עולם שיתקיים עד עולם : (ט) כי
מי נח זאת לי * שבעה זידי והולך ומפרש דברו כאשר נשבעתי מעבור מי נח
וגומר

מכלל יופי

האל"ף למ"ד הפועל מהשכתב זאף על פי שרוב השרש הוא נה"א : יאריך ימים , פועל יוצא
כי בסכתו יאריכו ימיו שימור המכות ועיין בשרשו : (יא) יראה ישנע , כלומר יראה
טוב שינע בו : (יב) הערה , ענין שפיה ויניקה וכן ותער כדה ענין שפיה הכל הוא
בנין אחר : יפגיע , ענין תחנה ובקשה וכמוהו מן הכבד בלשון תחנה ובקשה הפגיעו במלך
וישתומם כי אין מפגיע ופירושו נעבור הפושעים היה מתפלל כמו שאמר ודרשו את שלום
העיר אשר הגליתי אתכם שמה :

נד (א) רבני עקרה , פירושו כתרנומו שחיי ירושלם דהות כאתתא עקרה דלא ילדת ,
וכן לא חלה דהות כאתתא דלא עדיאת כי ההרה תחיל קרוב ללדתה וכן חיל כילדה :
שוממה , כלומר שאינה בעולה והוא תאר והמ"ס זכר"י : (ד) ואל תכלמי , במקום אל
תיראי שזכר כלומר אל תכלמי מפחד שתפחדי אחר היותך במעלה בארץ כי בעלות אדם
לגדולה ותמצאהו בשפלות אחר כך יבוש ויכלם לא יהיה זה כי לא תחפירי והוא כמו תבושי והוא
פועל עומד מן הכבד וכן החפיר לבנון קמל : (ה) כי בועליך עשיך , בא ברבני לישיך
בלשון תפארת כמו מלת אלהים וכן ישמע ישראל בעשיו : (ו) קראך , לזכר כי לנקבה
לא תאמר כי אם זכר"י למ"ד הפועל ואע"פ שידמה שידבר כנגד : הנהקבה אינו כן אבל
כשידבר כנגד הכנה ידבר פעם לשון זכר פעם לשון נקבה : (ז) ברגע , גי'ת רגע רוטה
לומר בימים שעזבתך אותם הימים יהיו נחשבים כרגע כנגד ימי הטובה : (ח) בשעף
קנף , ענינו לפי מקומו לדעת מנחס כמו בחרי חף , והריק"ס פירש בנעט קנף כמו שאמר
ברגע

ו' תרגום אשכנזי

קצח

בעפעסטיגע דיא פֿלעקע ! (ג) דען דוא ברויטעסט דיד אויס צור רעכטען אונד
 צור לינקען ; דיינע נאָקאָממען ערבען נאָציאָנען , בעפֿעלקערן עדע שטעדטע .
 (ד) זייא ניכט באַנגע , דוא ווירסט ניכט צו שאַנדען ; זייא ניכט בעשעמט ,
 דוא זאָלסט ניממער עררעטהען . דעס יונגפֿרויליכען שטאַנדעס שאַאַם זייא
 פֿערגעססען , דעס וויטטווענשטאַנדעס שמאַץ ווערדע ניא געדאַכט .
 (ה) ער , דיין שעפֿפֿער , איזט דיין געמאַהל , עויגער צבאָרז זיין נאַמע ;
 ישראל'ס הייליגסטער דיין רעכער , צללעה לענדער גאַטט גענאַנט .
 (ו) וויא פֿערלאַסנער , טיף געקוהנקטער פֿרויא רופֿט דעה עויגע דיד צו ; וויא
 צו יונגענרליכעם עהגענאַס , פֿעראַכטעט איינסט , שפּריכט דיין גאַטט צו דיר .
 (ז) איינען קליינען אויגענווינק פֿערלוס איף דיד , ערבאַרמונגספֿאַלל געהמ' איף
 דיד ווידער אויף . (ח) אין קורצעס גרויס פֿערהיללט' איינע וויילע איף מיין אַנטליך
 דיר , אָבער איינער עווינקייט דויער וועהרט מיינע גנאַדע , שפּריכט דיין רעטטער ,
 דער עויגע . (ט) וויא צו גח'ס צייטען , זאָ זייא דיינע רעטמונג . שוואַך
 דאַמאַלס

ב א ו ר

האריכי מיחרוך : מיתרי האהל , והנה הטעם המיוחד והכפירי : (גן עורא) :
 (ג) הפרוצי : כמו תרבי , וכיוצא (האית כ"ח י"ד) ופרצת ימה , ויש מפרשים
 והיחלוקה מנורת פרוץ (ראב"ע) : (ד) כי לא הבושי לעולם , אחה שתחזי מזה הנלית ,
 ותהיה לך כרה לעולם , כי בעלות האדם לגדולה , ומתאחרו שכנות אחר כך , יבט ויכלס :
 (ה) כי בושתי עלומיך : טרם שנכחו לעם סגולה , וימי מניחתם במכרים : (החבס
 המבחר בהפטרות) . וחרפה אלמנוהוד : אחרי שחזרו וגלו (ה"ל) : (ה) כי בועלך
 עושך : על דרך מקרה אישי (הוצע ב' ט"ו) : אלהי כל הארץ : הטעם , כי כל פניו
 יסובו לחורת השם , וכן כתוב (לפניה ג' ט') לקרא כלם בשם ה' : (ה' חברה בן עורא) :
 (ו) כי המאס : כשמאס , פעמים שכועס עליה מעט : (ה"י) : ומהו שאומר הנצל
 לחסה הזאת , ברנע קטן וגו' : (המבחר בהפטרות) : (ז) ברנע קטן : יפה אמר הראב"ע
 ז"ל , יש מכרה , שפירשו מלאך הונע הים ויהיו גליו (למעלה מזה כ"א ט"ו) . והעד יבדחמים ,
 ע"כ : ולפי זה יתורגם הכתוב בלשון אשכנז : (אין קורצעס אונוויללען פֿערשטיס איף דיד ,
 אונד מיט גראַסער ליבע געהמע איף דיד ווידער אויף) , כי יש רמאים , שהוא לשון
 חכמה , כידוע : (ה"ל) : (ח) בשצף קצף : מנחם פתח חרי אף , ודונס אמר במעט
 קצף , כמו ברנע קטן , וכן תרגום יונתן , בשעא זעירא סלקית אפי אכינתו זמן זעירא מינד :
 (ה"י) : וכן פירש הריקס והראב"ע : אולם בשעא זעירא הוא תרגום ברנע קטן , ולא
 תרגום בשצף קצף , גם איך יתכן כפילת מלת זעירא בתרגום הכלל , ובאמת נוסח התרגום
 שכתבנו משוכס הוא , כי לא מצינו בו תרגום הכתוב , ברנע קטן וכו' , מכל וכל , כראש באלו
 כתעבנו תרגום אלו ב' הכתובים לחדא , תחלתו מפקוק הראשון , וסוכי מפקוק הב' , אמנם
 היתה נראה בפירוט הכתוב הוא , טעם שצף נדרי"ק , הוא כטעם שמה בטי"ת , להיות
 אותיות מחלפות , כידוע לבעלי המבטא , ואמר , שהקצף לא בא כו אס בשטיפה מהירית ,
 ובאחר בא קן ילך , אבל המשד , שבא כמידת הרמאים והאהבה , התקועה בלב , הוא יתקיים
 לעולם , ויהיה תרגום בשצף קצף בל"א : (אין אויסכרוך דעם צאַרנעס) : (ה"ל) :
 ויש שזכרו מלת שצף מלאך הערב , ובה תורה על חמת רוח , ויהי רגס בשצף קצף בל"א
 (אין דער העפֿטיגקייט דעם צאַרנעס) , כדעת מנחם בן סרוק הנוכרת . ובחסד עולם :
 הקצ רנע , והנה הטעם , שתעמיד מלכות ישראל לעולם , כאשר הוא מפורש בספר דניאל
 (י"ק) : והנה יקו ימי האלות , ואם חרבו , כמו רנע , כנגד ימי המלכות , שלא יפסקי .

(ז)

הרגום אטכנוי

דאמאלס איך : ניא זאלל פלוט ווידער דיא ערדע איבערשטרעמען ; זא שווער
איך איצט , ניא ווידער דרך צו צירנען , דרך צו שעלטען . (י) געבירגע מענען
וויען , היגעל זיך אויפלעזען : מיינע הולד וויכט פאן דיר ניא , מיין פרידענס
בונד ווירד ניא אויפגעלעזט . זא שפריכט דער זאללערבארמער , דער עוויגע !
(יא) ארמוזעליגע , דעם שטורם פרייזגעגעכנע , אונגעטרעסעטע שפארט !
זיה ! איך (גאטט) בעלעגע מיט עדלער פארבע דיינע שטיינע , גרינדע דרך
אויף זאפירען . (יב) הורך קריסטאללע זאלל דאן זאנגענליכט דיר שיינען ; פאם
געשטיין , פייערפארבען , ערכו' איך דיא טהארע , דען גאנצען אומקרייז פאן
עדלען

ב א ו ר

(נ' עזרא) * (ט) כי מי נח וגו' . המבול , שהיה ביומי נח , והטעם , זאת הנזירה
שגורתי , והנחמה , שאמרת , וכאשר נשבעתי , שלא יעבור עוד מבול כמי נח על הארץ ,
והוא הכתוב (ראשית ח' כ"א) ולא אוסיף עוד להכות את כל חי , וטעם מקבץ עליך , בעבור
שהמזילה לאשה עזובה * (הנ"ל) . ויש מחלוקת בספרים במלה הזאת , ברוב הספרים
שתי מלות , ופירש מנחם , מי המבול , וסמך לנח , שנא לימיו , וכל מהם , ויש ספרים
שהיא מלה אחת , כמו (ויקרא י"ב ב') כימי נדת דותה , וכן תרגם יונתן , כיומי נח , מכל
מקום הענין אחד * (מדברי רד"ק) * אשר נשבעתי וכו' * דקיימית במימרי , דלא יעדון מי
טופכא , דהוו ביומי נח , עוד על ארשא * (הכסדי) * (י) כי ההרים וגו' . הטעם , יסכן
שימושו ההרים , רק חסדי מאתך לא ימוש , וברית שלומי להיות בניו וביך , והטעם , כבעל
עב אשתו , ביניהם ברית שלום * (נן עזרא) * המוטינה * כמו תשובינה (יחזקאל ט'
כ"ה) , כי לשון נקבות , בפעלים השניים הנראים , יבוא על שני משקלים * (הנ"ל) .
(יא) עניה סוערה * בסער הגלות , והפרסה הזאת מחוברת לפרשה שלמעלה , שמדבר על
אל ירושלים החריבה * (המבאר בהפטרות) * לא נוחסה * פירוש , עד עתה לא נוחסה *
(רד"ק) * בפוך * אכן יקרה שחורה , ויש אומרים שכמוהו מלת טופך ספיר (שמות כ"א
י"ח) * (ראב"ע) * והנראה , שהוא כסול שחור , אשר תכבענה בו הנשים , בארצות הקדש ,
את נבות עיניהן , וכן מלאנו ותשם בפוך עיניה (מלכים ב' ט' ל') , כי תקרעי בפוך עיניך
(ירמיהו ד' ל') , ולזה נטה החכם המתרגם אשכנזית * ויש אומרים , שהוא האבן הנקרא בל"א
(שפיסגלאו) , אשר שקפו אותו אנשי הקדש לעפר , לכחול בו את הפנים * בספרים
פירש הגאון רבינו סעדיה , שהוא אבן לנינה , והחכם ר' אברהם בן עזרא כתב , שהיא
אדומה , ויונתן תרגם באבנין טבין , כמו תרגם אונקלוס לבנת הספיר (שמות כ"ד ז"ר) .
כעובד אבן טבא * (רד"ק) * (יב) כדכר * אין ריע למלת כדכד במקרא , (נפלאתי על
הרב ז"ל , כי נאמת מלאנו המלה הזאת ביחזקאל כ"ז ט"ז) , והיא אבן יקרה * (נן עזרא) *
ואמרו המתרגמים , שהוא האבן הנקרא (קריסטאלל) בלה"ע , וכן דעת המתרגם אשכנזית
שמשוהיך * החלוקת , בתכנס בהם השמש , אפשר , כי פנות החלוקות יהיו אבן כדכד ,
או אפשר אורח החלוקה , יבנה כדכד , כמו שפושין אותו בזכוכית כדועה בעיני כבועים ,
וכשיכה ניצוץ השמש עליהם , יהיה המראה יפה מנפנים * (רד"ק) * אקרה * אבן מזהירה
כאש , וכן (יחזקאל כ"ח) בתוך אבני אש התהלכת , לפיכך נקראת אקדה , מן קודמי אש
(למעלה מזה כ' י"ח) , וכן תרגם יונתן , לאבני גמר , כתרגום נפלת גימרא * (הנ"ל) *
וכעין זה כתב ראב"ע , ז"ל : " אקדה , אבן יקרה , ואל"ף טוסף , והוא מגורת כי אש קדשה
באפי (דברים ל"ב כ"ב) . " והנה קצת מהמתרגמים בארו המלה (קארבונקעל)
(קארפונקעל) בל"א , וכאשר כתב רש"י ז"ל , ואחרים אמרו , שהיא האבן הנקראת (רובין)
בל"א , וגם היא יש לה נבע אדום ומאיר כאש . ותרגום החכם מהו' דוד פרידלענר
כ"י: בל שתי הדיעות * לאבני הפץ * שיש לאדם חסן בהם , לא ככל האבנים שהם מושגים

ישעיה נד

קצט

נשבעתי מקצף עליך ומגערך : (י) כי ההרים ימושו והגבעות
תמוטינה וחסדי מאהך לא ימושו וברית שלומי לא תמוט אמר
מרחמי יהוה : (יא) ענייה סערה לא נחמה הנה אנכי מרבין
בפוך אבניך ויסדתיך בפפירים : (יב) ושמתי בדכד שמשתיך

ושעריך

ר ש י

וגומר : (י) כי ההרים ימושו * אף אס תכלה זכות אבות ואמהות חסדי
מאתך לא ימושו : (יא) סערה * שלבה סוער ברובי צרות : מרצן בפוך * רוץ
רצפתך באבני נופך : (יב) כדכד * מין אבן טובה : שמשותיך יונתן תירגס
אעך ומנחם חזרו עם ישמוניה ויש פותרין לשון שמש חלונות שחמה זורחת בהן
ועושין כנגדו מחילה במיני זכוכות צבעי לגוי * ומדרש תילים פותר שמשותיך
ושמש ומגן (תלים פ"ד) שיני החומה : לאבני אקדה * יונתן תירגס לאבני
גומרין תרגום גחלים פתר אקדה לשון קדחי אש והם מין אבנים טובות צוערות
כלפידים והוא קרבונק"לא לשון גחלת ויש פותרין לשון מקדה * אבנים גדולות שכל
חלל הפתח קדוח בתוכו והמזחות והמפתח והסף כולן מתוך האבן הם : לאבני

הפץ

מכרל יופי

צדע קטן עזבתיך וכן תרגם יונתן בשעה זעירא : (ט) כימי , יש מחלוקת במלה הזאת
ברוב הספרים הם שתי מלות ופירוש מנחם מי המבול וסמכס לבח לפי שצאו בימיו וכל מהם ,
ויש ספרים שהיא מלה אחת כמו כימי נדת דותה וכן תרגם יונתן כימי נח ומכל מקום הענין
אחד אמר כמו דבר מי המבול שהיו בימי נח וכו' : ובגער נד , במכלל קריאת הגימ"ל נטה
לקמ"ץ חט"ף מפני העי"ן ויש ספרים מדוייקים שהגימ"ל נקודה נקמ"ץ חט"ף וכן נפירש העי"ן
נקרא נקמ"ץ חטף : (י) ימושו , פועל עומד ענין הסרה : מאהך , זה נמצא לבדו
בכ"י התי"ו כפל המקרא וכל האחרים נקמ"ץ התי"ו : (יא) מרבין , כלומר שירבין באבני
פוך אבני הבנין רוצה לומר שיסודה יהיה באבני פוך והוא שאמר ויסדתיך בספירים : בפוך ,
אבן יקרה שעינה כעין הפוך והוא הכחול השחור ואומרים שהוא שקורין לו בלע"ז קרבונקולי :
בספירים , פירש הגאון רב סעדיה שהיא אבן לבנה , וראב"ע פירש שהיא אדומה ועיין בספר
ואלה שמות מזה הספר סימן כ"ג : (יב) כדכד , נופך ספיר תרגום ירושלמי כדכדינא
וספרינא והנה נמצא בספוק אחד שגיהם נופך ארגמן ורקמה וכן וראמות כדכד : שמשותיך ,
החלונות שהמש נכנס בהם : לאבני , הלמ"ד מורה על העצם כלמ"ד לכל כליו מעשה נחשת ,
הרגו לאבנר והשלישי לאבשלום וכן למ"ד לאבני חפץ , ויתכן לפרש למ"ד לאבני אקדה לאבני
שפן משמעות כלומר האבנים שהיו בהם מתחלה אשים אותם לאבנים טיבות ומרגליות וכן למ"ד
ושמתי ליער והדומים להם : אקדה , היא אבן מהאבנים היקרות ואולי נקראת אקדה מן
קודחי אש וכן תרגם יונתן לאבני גומר כתרגום גחלת גומרא : (יג) ורב שלום בניך , פועל
עבר מוסב לעתיד מפני הו"ו מצעלי הכפל : (יח) רחקי מעושך , צווי במקום עתיד כמו
הרחקי , וכן ומות צהר כמו ותמות ושיס בסלע קנך כמו ותשיס כי לא תבא מלת כי על הצווי
כי אס במקומות מעטים ופירושו תרחקי מעושך שלא יעשך אדם ומחיתה שלא תקרב אליך :
(טו) הן גור יגור , ענין אסיפה כמו יגורו עליו עוים וכן מי גר אתך והוא עבר במקום עתיד
ופירושו מי קצן על עמך להלחם והוא אמר זה על גוג ומגוג עליך ויכול כמו שאמר במקום אחר
על

ישעיה נד נה

ושעריך לאבני אקדח וקר גבולך לאבני חפץ : (יג) וכל בניך
למורי יהוה ורב שלום בניך : (יד) בצדקה תבונני רחמי מעשק
כילא תיראי וממחטה כילא תמרב אליך : (טו) הן גור יגור אפס
מאותי מי גר אהך עליך יפול : (טז) הן חנה קרי אנכי בראתי חרש
נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית
לחבל : (יז) כל כלי יוצר עליך לא יצלח קמץ בוזק וקר לישון
תקום אתך למשפט תרשיעי זאת גהלת עבדי יהוה וצדקתם
מאתי נאם יהוה :

נה : (א) הוי כל צמא לכו למים ואשר אין רזו פסח לכו שברו
ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר יין וחלב : (ב) למח
חשקלו ר ש י

חפץ לאבני חפץ : (יד) רחמי מעשק • כמו (לעיל נ"ג) התנערי מעשר
רחמי מן העושים אותך (רחמי מעשק תרחק לעשוק בני אדם כדרך שעושים
רשעים שאוספי' ממון מגזל חבל אדם לא תנטרכו לגזול כי לא תיראו מדלות ועניות
וממחטה כי לא תבא ולא תקרצ עליך חרבנאל : (טז) בצדקה שתעשה תהיה נכונה
בגאולת עולם ותהיה רחוקה מעשק בני אדם • כי לא תיראי חפילו פחד ויראה
לא יהיה לך מהם ותהיה רחוקה מנחיתתם שלא תקרצ עליך חיל"ה שלוחה) :
(טו) הן גור יגור אפס מאותי • הן ירא יירא ויגור מגזרת רעות אותן שאין אני
עמו הוא עשו : מי גר אתך • מי אשר גאסף עליך למלחמה או מי גר מי שנתגרה
בך • ורבותינו פירשוהו בגרים לומר שאין מקבלין גרים לימות משיחנו והף
בפשוטו של מקרא יתכן מי שנעשו גרים אתך בעניותך עליך יפול בעשירותך כמו
על פני כל אחיו נפל (ראשית כ"ה) : (טז) הנה אנכי • אשר בראתי חרש
המתקן כלי ואני אשר בראתי משחית המתכלו כלומר אני הוא שגריתי בך את
האויב אני הוא שהקנתי לו פורענות : ומוציא כלי למעשהו • לצורך גמרו
כל צורכו : (יז) כל כלי יוצר עליך • כל כלי זיין אשר ילטשוהו ויחדדוהו בשבילך
להלחם בך : וזר לשון חרבות צורים (יחושע ה') חף תשוב צור חרבו
(תלים פ"ט) :

נה (א) הוי כל צמא • הוי זה לשון קריאה חיומן וקייבת הוא ויש הרבה
במקרא (זכריה ב') הוי הוי ונוסו מארץ נפון : לכו למים • לתורם :
שברו לשון לשבור בר (ראשית מ"ג) : יין וחלב • לקח טוב מין וחלב : (ב) למח
חשקלו